

Հովհաննես Թումանյան

Երգչի վրեժը

Ծանր հեծության ժամանակների
Եվ ճրնշումների անըզգա որդիք,
Կամեցա սիրել, սակայն դուք բարի
Սիրտըս ու հոգիս գայրույթով լցրիք:

Բայց դրա համար ես այնպես կերգեմ,
Որ այդ ձեր սիրտը ցավից պատառի,
Տրխտուր ձայներով կըթունավորեմ
Հանգստությունը գալոց օրերի:

Հուսահատության թախծալի երգով

Լեղի կըդարձնեմ ձեր կյանքը բոլոր,
Եվ դուք կարտասավեք լիացած աչքով,
Խնջույքների մեջ նստած գրլխակոր:

Եվ խիստ վրեժը գայրացած երգչի
Ձեզ կըհետևի մինչև գերեզման,

Ձեր սիրտը կայրի, հոգին կըտանջի...
Եվ կըտառապեք այսպես հավիտյան:

